

Het bisschopshuis huis van de Witte Paters

Bisschopshuis of Witte Patershuis of pastorie van Nsipe- Parishchurch.

Enige honderden meters achter de kerk, op een afgesloten terrein met bewaker bij het entreehek, vonden we eindelijk het door mij zo gewenste onderkomen van de Witte Paters. Het gebouw was in 1934 neergezet als een bisschopshuis, maar toen de bouw gereed was bleek de locatie Nsipe voor een bisschop niet juist te zijn. Het huis met begane grond en eerste verdieping met balkon en een indrukwekkende houten trap was erg gehorig. Wat beneden werd besproken kon woordelijk boven worden verstaan door de dunne houten planken vloer. Maar de Witte Paters aanvaardden hun nieuwe tehuis met veel blijdschap. Het huis waar nu **Father Georg Messer, duitser, geboren 30.8.1930**, parishpriest is en tot 4 jaar geleden helemaal alleen voor de parochie stond. Vanuit Nsipe bezoekt hij, tezamen met **Father Henry Chinkanda**, die ook les geeft op het seminarie en aan zusters, **father Remigius Kasawa** en een seminarist, de parochie met buitengebieden. Het is ook het huis van waaruit Father Theo Winkelman tot 1992 als parishpriest, pastoor, onder de bevolking van Malawi werkte, het geloof verkondigde, hun hulp en bijstand gaf, hun genegenheid en liefde heeft gegeven en gekregen en met hen samen o.a. kerken heeft gebouwd om hun geloof te belijden.

Het grote probleem van pater Theo Winkelman en zijn collega confraters was om ook mensen buiten hun directe parochie te kunnen bereiken. Hun verzorgingsgebied was zo groot als hun vervoer dat toeliet. Er lag een enorm "braakliggend terrein". Echt pionierswerk in de voorste linie was nodig, oftewel veel mensen in de afgelegen dorpen zien te bereiken. Sommige mensen waren, door het ontbreken van enige infrastructuur zoals wegen, nog nooit bereikt door priesters of missionarissen.

Father Theo Winkelman, met een goede thuisbasis en vooral een hem ruim ondersteunende familie en vriendenkring in Nederland, slaagde er in het begin van zijn missie in Nsipe in, om met een uit Holland geschonken motorfiets zijn buitengebieden te bezoeken. Hij liet wegen aanleggen door de bossen om schoolkinderen veiliger van en naar school te kunnen laten gaan of de zieken makkelijker naar een hospitaaltje te kunnen vervoeren. Hij legde ziekenbezoeken af, was bij een stervende aanwezig voor de laatste geestelijke hulp, doopte kindertjes, bouwde mee en hielp families waar hij kon helpen.

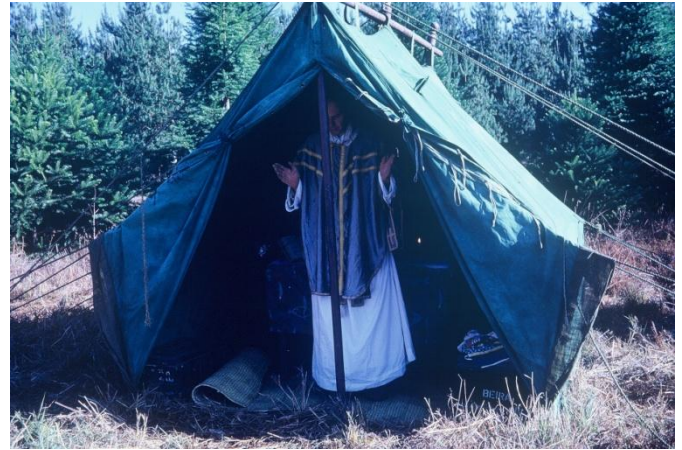
Als de bevolking in de kleine gemeenschappen en dorpen zijn gelovige boodschap deelden nodigde Father Theo Winkelman hen 's zondags uit naar zijn primitieve kerkje te komen. Een overkapping van vaak niet meer dan een strooien dakje op een paar paaltjes. Pater Theo Winkelman leerde hen zijn gebed bidden en droeg zijn H.Mis op, desnoods vanaf de bagagedrager van zijn motorfiets of vanuit zijn tent op locatie.

ca. 1960-1970

Tot op heden vallen 24 buitenposten nog altijd onder de parochie Nsipe. In de periode 1980-1992 bezocht Pater Theo Winkelman al die buitenposten zeer frequent en bouwden daar met de gelovigen dan ook hun kerkje waarvan de achterwanden van het altaar door Theo meestal werden beschilderd.

Het doel van onze reis leek dichterbij te komen.....konden wij al die kerkjes, of in ieder een deel daarvan, terugvinden en waren die beschilderingen bewaard gebleven?

ca. 1970

Zondag 24 juni 2007 Nsipe

Wij spraken af dat we de andere dag, zondag 24 juni 2007, om 07.00 uur vanaf Salima, aan het meer van Malawi, weer de reis naar Nsipe zouden maken om tijdig 's morgens in Nsipe aanwezig te zijn. Father Remigius Kasawa, een inlandse pater van 41 jaar, geboren 26 oktober 1965 en ordained (gewijd) 31 juli 1993, zou om 8 uur die dag de eerste H.Mis opdragen en als wij om ca. 09.30 uur in de kerk in Nsipe weer aanwezig konden zijn, hij schatte dat de dienst minstens tot 10.00 uur duurde, dan konden wij met hem samen daarna naar een andere dienst in een andere kerk waar hij die zondag een tweede H.Mis om 11.00 uur zou opdragen. Wij slaagden er in, ondanks de afstand van ca. 180 km op zondagmorgen, om ongeveer 09.30 uur tijdens de nog gaande H.Mis aanwezig te zijn in de kerk in Nsipe.

Pater Kasawa ontdekte ons, zittend op het achterste bankje, tijdig en dankte in zijn laatste woorden de gelovigen die in zo'n groot aantal naar de mis waren gekomen. Tevens deelde hij mede dat er bezoek in de kerk aanwezig was van familie van Father Theo Winkelman uit Nederland. Een neef en zijn vrouw van de zeer geliefde Pater Theo Winkelman. Een applaus klonk op in de druk bezette Mis.

Nooit gedacht dat Pater Kasawa mijn vrouw en ik achter in de kerk zou ontdekken en bij het einde van de dienst naar voren zou halen en voor een volle kerk met ca. 800 mensen ons welkom zou heten. Zelfs nodigde hij mij uit, door mij onvoorbereid, een woordje te spreken. De herinnering aan pater Theo Winkelman, die bij zoveel mensen in de kerk spontane geluiden van herinnering opriepen, moest door mij onder woorden worden gebracht. De tranen van emotie vochten bij mij om een uitweg. Na mijn uitleg, in het engels, wat de reden was van mijn bezoek aan de kerk die Father Theo 12 jaar heeft geleid en een in memoriam aan Pater Theo Winkelman, klonk er voor Theo een applaus op in de kerk. Zijn parochianen die hij als pastoor 12 jaar heeft geleid en bij wie hij nog altijd zoveel warmte en genegenheid geniet, was vol van liefde voor hun in 1998 in Nederland overleden pastoor. Ik vertelde de gelovigen dat ik de "footsteps" van de op 79 jarige leeftijd overleden Father Theo, hier, in deze kerk vandaag, heb teruggevonden door het aanschouwen van zoveel goede herinnering aan hem. Veel mensen kwamen na de Mis buiten naar ons toe en schudde ons de handen. Op de gezichten zag je de sprekende herinneringen aan pater Theo. Met behulp van enige engels sprekende mensen, waaronder pater Kasawa, verhaalde men ons van zijn menselijkheid, warmte en liefde. Zondagmiddag 24 juni 2007 zal ik niet licht meer vergeten.

